

Митрополит Амфилохије служио парастос жртвама НАТО агресије

Поводом 21. годишњице НАТО агресије на Савезну Републику Југославију, Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије служио је данас, 24. марта, у Цетињском манастиру парастос пострадалима у НАТО бомбардовању.

Високопреосвећени је казао да је на данашњи дан почело страшно ново нацифашистичко насиље над нашом земљом и народом, нарочито на КиМ бомбардовањем и шиптарским злочинима који су незапамћени у новијој историји и први су такве врсте у Еворпи послје првог нацифашистичког злочина извршеног у току Другог свјетског рата:

“Само Господ знаде колико је невино пострадалих и побијених. Током 1999. године ми смо били на КиМ и записали у четири књиге један дио имена оних који су побијени, пострадали.”

Током парастоса владика је поменуо, између осталих, побијене са КиМ: јеромонаха Стефана из манастира Будисаваца, који је одведен и бачен у јаму заједно са осталим побијеним и данас му се не зна ни гроба ни мрамора, као и монаха Харитона из Призрена, који је обезглављен, а чији дио моштију је пронађен и сахрањен у манастиру Петра Коришкога, Марицу Мирић из Белог Поља код Пећи, над којом су насилници тзв. УЧК извршили насиље и након тога је заклали а која је сахрањена уочи Видовдана иза цркве у Пећкој патријаршији.

“Имена многих пострадалих ни данас нису записана, али су записана имена оних који су пострадали овдје код нас у Мурину у Црној Гори јер је и она бомбардована”, истакао је Митрополит.

Подсјетивши на многе који су пострадали бранећи своју отаџбину, Митрополит Амфилохије је казао да је наша дужност да се на овај дан сјетимо свих њих и свих оних који су прогнани и који су пострадали у погрому 2004. године такође на Косову и Метохији.

“Да их се сви сјетимо, да би се подсјетили и ови европски народи на тај свој злочин који је наставак нацифашистичког злочина Другога свјетскога рата јер оно што није урадио Хитлер и Мусолини, они су наставили и настављају и дан данас да у име тзв. људских права врше у овом свијету. Нека би Господ све њих упокојио у Царству Своме а свима који су прогнани широм свијета да подари снаге и крепости да издрже и да се врате на своја вјековна огњишта од којих су многа угашена, срушена и уништена”, закључио је Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије

****

Напади на Југославију почели су 24. марта 1999. године нешто прије 20 часова на основу наређења тадашњег генералног секретара НАТО-а Хавијера Солане, а југословенска влада исте ноћи прогласила је ратно стање.

Иако тачан број пострадалих још увијек није утврђен, процјењује се да је за 78 дана колико је трајало бомбардовање убијено близу 3.000 људи, међу којима је 79 дјеце. Током агре-си-је Али-јан-се у Цр-ној Го-ри је стра-да-ло 10

осо-ба.

Прва жртва НАТО агресије био је деветнаестогодишњи војник Саша Стајић из Београда. Погинуо је на данашњи дан приликом бомбардовања касарне у Даниловграду, гдје је служио редовни војни рок.

7. апри-ла бом-бар-до-ва-на је фар-ма у Под-го-ри-ци, ка-да су стра-да-ла три рад-ни-ка за-по-сле-на на њој. Му-ри-но је бом-бар-до-ва-но 30. априла и тада је стра-да-ло шест цивила, међу којима и троје дјеце: три-на-е-сто-го-ди-шњи Ми-ро-слав Кне-же-вић (1985), три-на-е-сто-го-ди-шња Оли-ве-ра Мак-си-мо-вић (1986) и де-се-то-го-ди-шња Ју-ли-ја Бру-дар (1989). У на-па-ду су стра-да-ли и Ву-кић Ву-ле-тић (1953), Мил-ка Ко-ча-но-вић (1930) и Ма-ној-ло Ко-ма-ти-на (1927). У нападу су повријеђени Жељко Белановић, Светлана Зечевић, Тина Миловић, Мирко Шошкић, Данило Јокић, Васко Чејовић, Слободан Миросављевић и Славко Мирковић.

НАТО агресија на СРЈ почела је под изговором “спријечавања хуманитарне катастрофе” Албанаца на Косову и Метохији, мимо сагласности Савјета безбједности УН, супротно документу о европској безбједности из Хелсинкија који су његове чланице потписале, чак и уставима појединих држава чланица. Агресијом на суверену земљу НАТО је погазио Повељу УН, али и сопствени оснивачки акт којим је пола вијека раније дефинисан као одбрамбени савез.

Током агресије коришћена су убојна средства забрањена међународним конвенцијама, укључујући касетне бомбе и гранате пуњене осиромашеним уранијумом. Само на Србију НАТО је бацио шест тона уранијума, колико би било довољно за конструкцију 170 реплика нуклеарне бомбе каква је бачена на Хирошиму. НАТО је бомбардовао претежно цивилне циљеве: стамбена насеља, мостове, болнице, школе и обданишта, хотеле, амбасаде, рафинерије и фабрике, избјегличке колоне, путничка возова и аутобусе, телевизијске станице и релеје, електроенергетске објекте... починивши ратне злочине и изазвавши хуманитарну катастрофу огромних размјера.

mitropolija.com